

bliver kaldt over i Miljøministeriet til et møde med en embedsmand.

Hvad sker der på det møde? Er det også et af de møder, hvorfra der ikke foreligger noget referat? Hvad har ministeren drøftet med den pågældende embedsmand? Har ministeren f.eks. rådgivet den pågældende embedsmand?

Jeg synes, der er mange ting, der står tilbage ubesvaret.

Jeg vil egentlig spørge ministeren, om ikke vi kunne få en sammenhængende beskrivelse af forløbet, herunder ministerens egen rolle hen over de små tre uger, hvor den her sag i realiteten bliver afgjort.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jo, men hr. Keld Albrechtsen forsøger at skabe en sag, der ikke er her. Jeg har aldrig lagt skjul på, at jeg fik et brev fra borgmesteren, det er endda journaliseret inde i Miljøministeriet. Der er ingen problemer i det. Og jeg får en indstilling fra mine folk, der klart tilkendegiver, at jeg ikke skal være imod det forslag, der kommer fra kommunen.

Kl. 13.50

Så siger hr. Keld Albrechtsen: Hvad har miljøministeren da været inde over? Hvor har hr. Keld Albrechtsen det fra? Jeg synes da i grunden, det er lidt underligt, at man siger her, at der er et eller andet. Jeg har sagt: Ja, jeg har modtaget et brev, jeg modtager masser af breve, og jeg har fået et brev privat, som jeg har journaliseret i Miljøministeriet, som jeg skal. Deraf fremgår det, at man gerne vil bibringe mig viden om, hvad byrådet mener.

Men jeg er nødt til at sige, at der ikke er nogen af mine folk, der på noget tidspunkt har ment, at vi skulle sige nej. Så hjælper det ikke, hr. Keld Albrechtsen siger, jamen der må være foregået noget. Ja, embedsmændene har indstillet til mig, hvis de kunne komme så langt, at der ikke skulle siges nej.

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg synes, det er meget interessant, at miljøministeren her oplyser, at ingen af ministerens folk på noget tidspunkt har været betænkelige ved det her. Derfor vil jeg gerne spørge konkret til den artikel, der var i Politiken i går, hvor der faktisk står, at Landsplanafdelingen under Miljøministeriet ved et møde med Stenløse Kommune var betænkelig og påpegede, at området, hvor der så skulle være en golfbane, rummer særlig værdifuldt landskab.

Vil det sige, at den oplysning er forkert? At der aldrig er nogen fra Landsplanafdelingen, der har meddelt det ved et møde med Stenløse Kommune? Det synes jeg kunne være meget interessant at få oplyst.

Det andet, som ministeren desværre ikke svarede på i hr. Keld Albrechtsens meget relevante spørgsmål, er: Da ministeren får et brev på sin personlige adresse derhjemme og tager det med ind i ministeriet og journaliserer det – det er der nok en anden en, der så gør – drøfter ministeren så virkelig overhovedet ikke denne sag med en eneste embedsmand i ministeriet, før han får en indstilling om, at der ikke skal gøres noget i henhold til Stenløse Kommunes ønsker? Drøfter ministeren ikke denne her sag med sine embedsmænd på noget tidspunkt i løbet af de 20 dage, hvor alle åbenbart vender på en tallerken?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Systemet vender på en tallerken; det ved jeg ikke, hvad fru Pernille Blach Hansen mener med. Det her er et fuldstændig fortsat forløb, og jeg er så nødt til at læse op, at det følger af planloven, at en kommune ikke kan vedtage lokalplanforslag, hvis et amt eller en statslig myndighed har gjort indsigelse mod planforslaget. Forslaget kan først vedtages, når der er opnået enighed mellem parterne. Hvis parterne ikke kan blive enige om sagen, så indbringes den for miljøministeren, der så træffer afgørelse i sagen.

Det var det, der skete i denne her sag om den planlagte golfbane ved Søsum i Stenløse Kommune. Direktoratet for FødevarerErhverv har gjort sin indsigelse mod Stenløse Kommunes lokalplanforslag for golfbanen, og da parterne ikke umiddelbart kunne blive enige, indbragte kommunen sagen for mig.

Der er altså tale om en helt sædvanlig procedure. Mine medarbejdere gik i gang med at forberede min afgørelse af sagen og holdt bl.a. møde med kommunen, HUR og Direktoratet for FødevarerErhverv. Den 22. oktober 2002 meddelte Direktoratet for FødevarerErhverv, at de havde besluttet at ophæve deres indsigelse. Jeg havde så ikke længere en sag, som jeg skulle tage stilling til.

Det er også helt sædvanlig procedure, at når der ikke længere foreligger en indsigelse mod lokalplanforslaget, kan kommunen umiddelbart vedtage lokalplanforslaget.

Jeg er altså ked af, at man skal gøre denne sag til noget, for den er intet. Den er kørt lige efter bogen, som den skal, og der er kommet en ind-